e)	**Türkçe Karşılığı (Mana)**
الوقف والابتداء	**Durma ve Başlama** (Konunun Başlığı)
---	---
٣ - حكمه:	**(Üçüncü) Hükmü:**
يحسن الوقف عليه	Kendisinde durmak güzeldir (hasendir)
والابتداء بما بعده	ve sonrasıyla başlamak (güzeldir)
كالوقف التام	Vakf-ı Tâm (Tam Durak) gibi.
---	---
فإن كان اللفظ الموقوف عليه	Şayet üzerinde durulan lafız (kelime/cümle)
لا يتعلق بما بعده	kendisinden sonrakine bağlı değilse
تعلقًا تامًا لفظًا ومعنى	lafız (söz) ve mana (anlam) bakımından tam bir bağlılıkla (tam olarak bağlı değilse)
كأن يكون اللفظ الموقوف عليه موصوفًا	Örneğin, üzerinde durulan lafız mevsuf (sıfatlanan) ise
وما بعده صفة له	ve ondan sonrası onun sıfatı ise
أو معطوفًا عليه	veya üzerine atfedilen ise
وما بعده معطوفًا	ve ondan sonrası atıf (bağlaçla bağlanmış) ise
أو مستثنى منه	veya istisna (ayrılan) edilenden ise
وما بعده مستثنى	ve ondan sonrası istisna (ayrılan) ise
أو مبدلًا منه	veya kendisinden bedel yapılan (yerine geçen) ise
وما بعده بدل	ve ondan sonrası bedel ise
وما إلى ذلك	ve buna benzer (durumlar ise)
ويوجد في رؤوس الآي وفي أثنائها	(Bu durum) ayet başlarında ve onların içinde bulunur.
كالوقف التام والكافي	Vakf-ı Tâm (Tam Durak) ve Vakf-ı Kâfî (Yeterli

e)	Türkçe Karşılığı (Mana)
	Durak) gibi.
---	---
حكمه:	**(Diğer) Hükmü:**
يحسن الوقف عليه	Kendisinde durmak güzeldir (hasendir).
أما الابتداء بما بعده	Amma ve lakin sonrasıyla başlamak (ibtida etmek)...
فقد تفصل لأمر	...bir sebepten dolayı (hükmü) ayrılmıştır (farklılaşmıştır).
قد يكون في رؤوس الآي	(Bu sebep) bazen ayet başlarında olabilir.
وقد يكون في غيرها	Bazen de (ayet başı) dışında olabilir.
---	---
فإن كان الوقف الحسن في رؤوس الآي	Şayet Vakf-ı Hasan (Güzel Durak) ayet başlarında ise
كالوقف على لفظ ﴿العالمين﴾ و ﴿الرحمن الرحيم﴾	﴿العالمين﴾ ve ﴿الرحمن الرحيم﴾ lafızlarında durmak gibi.
في قوله تعالى: ﴿الحمد لله رب العالمين﴾ [الفاتحة: ٢ و ٣]	Yüce Allah'ın ﴿الحمد لله رب العالمين﴾ sözünde (Fatiha: 2 ve 3).
وقوله تعالى: ﴿فلما أتاها نودي يٰمُوسَى﴾ [طه: ٦٥، ٧٦]	Ve Yüce Allah'ın ﴿فلما أتاها نودي يٰمُوسَى﴾ sözünde (Taha: 65, 76).
فإنه يحسن الوقف عليه	O takdirde kendisinde durmak güzeldir.
والابتداء بما بعده	ve sonrasıyla başlamak (da güzeldir).
لأن الوقف على رؤوس الآي سُنّة	Çünkü ayet başlarında durmak sünnettir.
أو وُجِدَ تعلّق لفظي أم لم يوجد	ister lafız (söz) bağlılığı bulunsun ister bulunmasın.
وهذا ما عليه جمهور العلماء	Alimlerin cumhuru (çoğunluğu) bu görüştedir.
---	---

e)	Türkçe Karşılığı (Mana)
وإن كان في غير رؤوس الآي	Şayet (Vakf-ı Hasan) ayet başlarında değilse
فحكمه أنه يحسن الوقف عليه	Hükmü, kendisinde durmanın güzel olmasıdır.
ولا يحسن الابتداء بما بعده	ve sonrasıyla başlamanın güzel olmamasıdır.
لتعلقه به لفظًا ومعنى	Çünkü (sonrası) ona (öncesine) lafız ve mana olarak bağlıdır.
كالوقف على قوله تعالى: ﴿الحمد لله﴾	Yüce Allah'ın ﴿الحمد لله﴾ sözünde durmak gibi.
فإنه يحسن الوقف عليه	Zira kendisinde durmak güzeldir.
ولا يحسن الابتداء بما بعده	Ama sonrasıyla başlamak güzel değildir.
لأن ما بعده وهو قوله تعالى ﴿رب العالمين﴾ في الفاتحة	Çünkü sonrası, Fatiha'daki Yüce Allah'ın ﴿رب العالمين﴾ sözü...
أو ﴿فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ في فاطر	veya Fatır suresindeki ﴿فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (göklerin ve yerin yaratıcısı) sözü
صفة لفظ الجلالة في الموضعين	İki yerde de Lafz-ı Celal'in (Allah kelimesinin) sıfatıdır.
والصفة والموصوف كالشيء الواحد	Sıfat ve mevsuf (sıfatlanan) tek bir şey gibidir.
لا يفرق بينهما	Araları ayrılmaz (farklılaşmaz).
والابتداء حينئذ يكون غير حسن	O zaman (sıfattan) başlamak güzel olmaz.
كما أن اللفظ المبدوء به ، أصبح عارياً عن العوامل اللفظية	Aynı şekilde, (yeni) başlanılan lafız (kelime) lafzî (sözle ilgili) amillerden (etki eden unsurlardan) soyutlanmış hale geldi.
والعاري عن العوامل اللفظية هو المبتدأ	Lafzî amillerden soyutlanmış olan (kelime) ise Mübteda'dır (cümlenin öznesidir).
وحكمه الرفع مخفوضاً بينما	Ve onun hükmü, mecrur (esreli) olması

e)	Türkçe Karşılığı (Mana)
صار.	gerekirken merfu (ötreli) olmaktır.
---	---
تنبيه : ورد في عدد من كتب التجويد وغيرها أن النبي صلى الله عليه وسلم كان يقصد الوقف ويتعمده على عدد من الكلمات،	Uyarı: Tecvid kitaplarının ve diğerlerinin birçoğunda, Peygamber'in (s.a.v.) bazı kelimeler üzerinde durmayı kastettiği ve bunu bilerek yaptığı geçmektedir.
ويطلقون على هذا الوقف هنا: وقف النبي	Ve burada bu duraklamaya "Nebi Vakfı" adını verirler.
وفي بعضها أن جبريل عليه السلام كان يقف على هذه الكلمات، وأن النبي صلى الله عليه وسلم اتبعه في ذلك،	Bazı (kitaplarda) ise Cibril'in (a.s.) bu kelimeler üzerinde durduğu ve Peygamber'in (s.a.v.) de bu konuda ona uyduğu (takip ettiği) belirtilmiştir.
ولذا أطلقوا على هذا الوقف : وقف جبريل	Bu nedenle bu duraklamaya "Cibril Vakfı" adını vermişlerdir.
واختلفت الكتب في تحديد هذه الأماكن على عدة أقوال،	Ancak kitaplar, bu yerlerin tespitinde (tam olarak neresi olduğu konusunda) çeşitli görüşler üzerinde farklılaşmıştır.
فذكر السخاوي أنها عشرة مواضع هي :	Es-Sehavî, bunların on (10) mevzi (yer) olduğunu zikretmiştir, bunlar:

Arapça (Harekelendirilmiş Metin)	Türkçe Manası (Cümle Cümle)
٣ - حُكْمُهُ: بَحْسُنُ الْوَقْفُ عَلَيْهِ وَالِابْتِدَاءُ بِمَا بَعْدَهُ كَالْوَقْفِ التَّامِّ (١)	**(3) Hükmü:** Kendisinde durmak güzeldir ve sonrasıyla başlamak (ibtida etmek) güzeldir; tıpkı Vakf-ı Tâmm (Tam Durak) gibi.
فَإِنْ كَانَ اللَّفْظُ الْمَوْقُوفُ عَلَيْهِ أَفَادَ مَعْنًى وَتَعَلَّقَ بِمَا بَعْدَهُ لَفْظًا وَمَعْنًى،	Şayet üzerinde durulan lafız (kelime) bir anlam ifade ediyorsa ve kendisinden sonrasına hem lafız hem de anlam açısından bağlıysa,
كَمَا أَنْ يَكُونَ اللَّفْظُ الْمَوْقُوفُ عَلَيْهِ مَوْصُوفًا وَمَا بَعْدَهُ صِفَةٌ لَهُ، أَوْ مَعْطُوفًا عَلَيْهِ وَمَا بَعْدَهُ مَعْطُوفٌ، أَوْ مُسْتَثْنًى مِنْهُ وَمَا بَعْدَهُ مُسْتَثْنًى، أَوْ مُبْدَلًا مِنْهُ وَمَا بَعْدَهُ بَدَلٌ، وَمَا إِلَى ذَلِكَ،	Örneğin üzerinde durulan lafız mevsuf (sıfatlanan) ve sonrası onun sıfatıysa; veya üzerine atfedilen ve sonrası atıfsa; veya istisna edilenden ve sonrası istisna ise; veya bedel yapılan ve sonrası bedel ise ve benzeri durumlar söz konusuysa,
وَيُوجَدُ فِي رُؤُوسِ الْآيِ وَفِي أَثْنَائِهَا، كَالْوَقْفِ التَّامِّ وَالْكَافِي.	(Bu tür vakıflar) ayet başlarında ve ayetlerin içinde bulunur; tıpkı Vakf-ı Tâmm (Tam Durak) ve Vakf-ı Kâfî (Yeterli Durak) gibi.
---	---

II. Bölüm: Vakf-ı Hasan ve Örnekleri

Arapça (Harekelendirilmiş Metin)	**Türkçe Manası (Cümle Cümle)**
حُكْمُهُ: يَحْسُنُ الْوَقْفُ عَلَيْهِ، أَمَّا الْاِبْتِدَاءُ بِمَا بَعْدَهُ فَقَدْ تُفْصَلُ لِأَمْرٍ قَدْ يَكُونُ فِي رُؤُوسِ الْآيِ وَقَدْ يَكُونُ فِي غَيْرِهَا.	**Hükmü:** Kendisinde durmak güzeldir, ama sonrasıyla başlamak (ibtida etmek) bazen, ayet başlarında veya başka yerlerde bulunabilen bir sebepten dolayı (izni) ayrılmıştır (farklı hükme tabi tutulmuştur).
فَإِنْ كَانَ الْوَقْفُ الْحَسَنُ فِي رُؤُوسِ الْآيِ كَالْوَقْفِ عَلَى لَفْظِ ﴿الْعَالَمِينَ﴾ ﴿الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ [الْفَاتِحَةِ: ٢ وَ٣] وَقَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ يَا مُوسَى﴾ [طه: ٦٥، ٧٦].	Şayet Vakf-ı Hasan (Güzel Durak) ayet başlarında ise; Yüce Allah'ın ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ sözünde (Fatiha: 2 ve 3) ﴿الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ve ﴿الْعَالَمِينَ﴾ lafızlarında durmak gibi; ve Yüce Allah'ın ﴿فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ يَا مُوسَى﴾ sözünde (Taha: 65, 76) olduğu gibi.
فَإِنَّهُ يَحْسُنُ الْوَقْفُ عَلَيْهِ وَالْاِبْتِدَاءُ بِمَا بَعْدَهُ، لِأَنَّ الْوَقْفَ عَلَى رُؤُوسِ الْآيِ سُنَّةٌ أَوْ وُجِدَ تَعَلُّقٌ لَفْظِيٌّ أَمْ لَمْ يُوجَدْ، وَهَذَا مَا عَلَيْهِ جُمْهُورُ الْعُلَمَاءِ (٢).	O takdirde kendisinde durmak ve sonrasıyla başlamak (da) güzeldir; çünkü ayet başlarında durmak, lafız bağlantısı bulunsun ya da bulunmasın, sünnettir ve alimlerin çoğunluğunun görüşü budur.
---	---
وَإِنْ كَانَ فِي غَيْرِ رُؤُوسِ الْآيِ فَحُكْمُهُ أَنَّهُ يَحْسُنُ الْوَقْفُ عَلَيْهِ وَلَا يَحْسُنُ الْاِبْتِدَاءُ بِمَا بَعْدَهُ لِتَعَلُّقِهِ بِهِ لَفْظًا وَمَعْنًى،	Şayet (Vakf-ı Hasan) ayet başlarında değilse, hükmü, kendisinde durmanın güzel olması ancak sonrasıyla başlamanın güzel olmamasıdır; zira (sonrası) ona hem lafız hem de anlam olarak bağlıdır.
كَالْوَقْفِ عَلَى قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ فَإِنَّهُ يَحْسُنُ الْوَقْفُ عَلَيْهِ وَلَا يَحْسُنُ الْاِبْتِدَاءُ بِمَا بَعْدَهُ،	Yüce Allah'ın ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ sözünde durmak gibi; zira kendisinde durmak güzeldir ancak sonrasıyla başlamak güzel değildir.
لِأَنَّ مَا بَعْدَهُ وَهُوَ قَوْلُهُ تَعَالَى ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ فِي الْفَاتِحَةِ أَوْ ﴿فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ فِي فَاطِرَ، صِفَةٌ لَفْظِ الْجَلَالَةِ فِي الْمَوْضِعَيْنِ	Çünkü ondan sonrası olan Yüce Allah'ın Fatiha'daki ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ sözü veya Fatır suresindeki ﴿فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ sözü, iki yerdeki Lafz-ı Celal'in (Allah kelimesinin) sıfatıdır.
وَالصِّفَةُ وَالْمَوْصُوفُ كَالشَّيْءِ الْوَاحِدِ لَا يُفَرَّقُ بَيْنَهُمَا وَالْاِبْتِدَاءُ حِينَئِذٍ يَكُونُ غَيْرَ حَسَنٍ،	Sıfat ve mevsuf (sıfatlanan) tek bir şey gibidir, araları ayrılmaz ve o zaman (sıfattan) başlamak güzel olmaz.
كَمَا أَنَّ اللَّفْظَ الْمَبْدُوءَ بِهِ أَصْبَحَ عَارِيًا	Aynı şekilde, (yeni) başlanılan lafız,

Arapça (Harekelendirilmiş Metin)	Türkçe Manası (Cümle Cümle)
عَنِ الْعَوَامِلِ اللَّفْظِيَّةِ وَالْعَارِي عَنِ الْعَوَامِلِ اللَّفْظِيَّةِ هُوَ الْمُبْتَدَأُ وَحُكْمُهُ الرَّفْعُ مَخْفُوضًا بَيْنَمَا صَارَ.	lafzî amillerden (etki eden unsurlardan) soyutlanmış hale geldiği için, lafzî amillerden soyutlanmış olan ise **mübtedadır** (özne) ve hükmü, mecrur (esreli) olması gerekirken merfu (ötreli) olmaktır.
---	---

III. Bölüm: Tembih (Uyarı - Nebi/Cibril Vakfı)

Arapça (Harekelendirilmiş Metin)	Türkçe Manası (Cümle Cümle)
تَنْبِيهٌ: وَرَدَ فِي عَدَدٍ مِنْ كُتُبِ التَّجْوِيدِ وَغَيْرِهَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقْصِدُ الْوَقْفَ وَيَتَعَمَّدُهُ عَلَى عَدَدٍ مِنَ الْكَلِمَاتِ،	**Uyarı:** Tecvid kitaplarının ve diğerlerinin birçoğunda, Peygamber'in (s.a.v.) bazı kelimeler üzerinde durmayı kastettiği ve bunu bilerek yaptığı geçmektedir,
وَيُطْلِقُونَ عَلَى هَذَا الْوَقْفِ هُنَا: وَقْفُ النَّبِيِّ،	ve burada bu duraklamaya **"Nebi Vakfı"** adını verirler.
وَفِي بَعْضِهَا أَنَّ جِبْرِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَانَ يَقِفُ عَلَى هَذِهِ الْكَلِمَاتِ، وَأَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اِتَّبَعَهُ فِي ذَلِكَ،	Bazı (kitaplarda) ise Cibril'in (a.s.) bu kelimeler üzerinde durduğu ve Peygamber'in (s.a.v.) de bu konuda ona uyduğu (takip ettiği) belirtilir,
وَلِذَا أَطْلَقُوا عَلَى هَذَا الْوَقْفِ: وَقْفُ جِبْرِيلَ،	Bu nedenle bu duraklamaya **"Cibril Vakfı"** adını vermişlerdir.
وَاخْتَلَفَتِ الْكُتُبُ فِي تَحْدِيدِ هَذِهِ الْأَمَاكِنِ عَلَى عِدَّةِ أَقْوَالٍ،	Ancak kitaplar, bu yerlerin tespitinde (tam olarak neresi olduğu konusunda) çeşitli görüşler üzerinde farklılaşmıştır,
فَذَكَرَ السَّخَاوِيُّ أَنَّهَا عَشَرَةُ مَوَاضِعَ هِيَ:	Es-Sehavî, bunların on (10) mevzi (yer) olduğunu zikretmiştir, bunlar: